

Upravništvo: Ljubljana, Pucinijska ulica 5.
Telefon št. 31-22, 31-23, 31-24
Inseratni oddelk: Ljubljana, Pucinijska ulica 5 — Telefon št. 31-23, 31-24
Podružnica Novo mesto: Ljubljanska cesta 42
Računi: za Ljubljansko pokrajino pri pošto-
čkovnem zavodu št. 17.749, za ostale kraje
Italije Servizio Conti, Cor. Post. No 11-3118
IZKljučNO ZASTOPSTVO za oglašje iz Kr.
Italije in inozemstva ima
Unione Pubblicità Italiana S. A. MILANO

JUTRO

Izhaja vsak dan razen ponedeljka
Naročnina znaša mesečno Lir 18.—
za inozemstvo vključno s Ponedeljskim Ju-
trem Lir 36.50.

Uredništvo:
Ljubljana, Pucinijska ulica št. 5, telefon
št. 31-22, 31-23, 31-24.

Rokopisi se ne vračajo.
CONCESSIONARIA ESCLUSIVA per la pub-
blicità di provenienza italiana ad esera:
Unione Pubblicità Italiana S. A. MILANO

Siloviti letalski spopadi v Sredozemlju

**Bombardiranje zbirališč sovražnih oklopnih vozil — 20
sovražnikovih letal sestreljenih**

— Glavni stan Italijanskih Oboroženih sil je objavil 23. marca naslednje št. 1032. vojno poročilo:

Včeraj so se razvijali hudi boji na tuniškem bojišču, zlasti v srednjem in južnem odseku.

Osnovno letalstvo je ugotovilo in obstreljevalo zbirališča sovražnih oklopnih vozil.

Nemški lovci so uničili 12 sovražnih letal, 3 druga so se zadela od strelcev ob raznih baterij zrušila v plamenih.

Tri naša letala se niso vrnila na svoja oporišča.

Ponoči na 22. t. m. so sovražna letala metala bombe na Neapelj in na okolice; žrtev ni bilo.

Včeraj popoldne je kakih 20 ameriških

štirimotornikov priletelo nad Palermo. Porušeni in poškodovanih je bilo mnogo mestnih poslopij. Med civilnim prebivalstvom so dosegli ugotovili 38 smrtnih žrtev in 184 ranjenih. Zadržani ljudstva je bilo vsledno.

Pod streli protiletalskega topništva ter Italijanskih in nemških lovcev je 5 sovražnih štirimotornikov tresčilo v morje.

Letalci, ki so se najbolj odlikovali v napadu torpednih letal proti ladjam v alžirski ludi, omenjenem v včerajšnjem vojni poročilu, so: poročnik Lu Russo Oronzio 'z Cisterna (Brindisi), narednik de Risi Giovanni iz Camposana (Neapelj) ter podnadrednik Deodad Corrado iz Pachina (Ragusa).

Hude sovjetske izgube pri Orlu

V 8 tednih je sovjetska vojska izgubila 10.594 ujetnikov, 150 tisoč padlih, 1061 oklopnih voz, 485 topov in mnogo drugega orožja

Iz Hitlerjevega glavnega stana, 23. marca, s. Vrhovno poveljstvo nemške vojske je objavilo danes naslednje poročilo:

Lastni napad zapadno od Kurska pridobiva kljub težkim terenskim razmeram in trdovratnemu sovjetskemu odporu dalje na terenu.

Južno od Ladoškega jezera so se zrušili v ogorčenih borbah ponovni sovražni napadi.

Z vse ostale, trdno povezane vzhodne fronte poročajo samo o bojnem delovanju krajevnega pomena.

Velik sovražni napad, ki se je začel v januarju letos s severa in juga zaradi obkolitve na prostoru pri Orlu, se je razbil ob odločnem odporu nemških čet. V 8 tednih težkih borb v tej zmrski bitki pri Orlu so sovjetske čete izgubile 10.594 ujetnikov

in nad 150.000 padlih in ranjenih. Razen tega je bilo zaplenjenih ali uničenih 1.061 oklopnih voz, 485 topov in nešteto drugega orožja vseh vrst.

V južnem in srednjem Tunisu se nadaljuje siloviti boji. Protinapadi nemških čet so vrgli sovražnika na nekaterih mestih nazaj. V drugih odsekih fronte so nemško-italijanski oddelki podpirani od letalstva v hudih obrambnih bojih.

Nad Sredozemljem je bilo sestreljenih 15 sovražnih letal. Pogrešana so tri lastna letala.

Sovražni bombniki so včeraj iz velike višine napadli severno nemško obalno ozemlje. Prebivalstvo, predvsem v Wilhelms-havenu, je imelo izgube. Lovci in protiletalsko topništvo so sestrelili 5 sovražnih bombnikov.

Nemška težka bojna letala so bombardirala preteklo noč ladjedelnice in preskrbovalno luko v Hullu na angleški vzhodni obali.

da je poskušal motiti to odmičanje z različnimi napadi in s trdim namenom, da vsaj na nekaterih točkah prebije urejeno nemško črto. Tako je izvršil lastno ofenzivno silo in prišel bo časa, ko bo moral prekiniti svoje napade tudi na področju Orla in Ilmenskega jezera, ker se bo dokončno preprčal, da vsi ti napadi niso mogli zadržati ofenzivnega razvoja nemških divizij v južnem odseku.

Na ozemlju, ki leži v zaledju osrednjega odseka vzh. dne fronte, je bataljon, sestavljen iz domačinov, izvršil pretekle dni uspešno operacijo. Očistil je veliko ozemlje posameznih partizanskih skupin, ki se jim je posrečilo med boji preteklega tedna prebrati skozi nekatere vrzeli v fronti. Tukajšnji vojaški krogi poročajo o naslednjih podrobnostih te operacije domačinov: D-kler je trajalo čiščenje nekega področja, je tretja četa bataljona domačih prostovoljcev zadelala izmenada na veliko partizansko skupino. Po hudem boju, ki je trajal nekoliko ur, so bili partizani popolnoma obkoljeni in uničeni. Na bojišču je obležal tudi poveljnik tolpe, ki je svoj čas s padalom skočil iz letala za nemškimi črtami, da bi organiziral in vodil četniško vojno v zaledju. (Piccolo.)

Odstranena nevarnost z vzhodnih step

Moskva, 23. marca. s. »Münchener Neueste Nachrichten« komentirajo Hitlerjev govor in poudarjajo, da je bila pa zaslugi oboroženih sil in žrtve padlih junakov odstranjena smrtna nevarnost, prihajajoča z vzhodnih step, in vojaška kriza srečno premagana ter vzhodna fronta stabilizirana in pripravljena za nove odločilne napade. Za se je zdelo, da bodo siloviti azijski valovi prekorčili jez, že je sovražnik mislil, da mora storiti le še zadnji napor za doseg zmag, ko je s trdnim sklepom poveljstva in neizčrpano odprano silo nemških čet uspešno prevreči položaj. V tej zimi hudih žrtev smo se naučili, da zlasti smrtna nevarnost boljševizma ne dopušča kompromisnih rešitev med vojnim in mirnim stanjem. Zdravi tega so naši voditelji odločno usmerili narol k totalni vojni in mobilizirali vse sile države za doseg zmag.

Boji na področju Orl—Ilmensko jezero

Berlin, 22. marca. »Münchener Zeitung« se havi s položajem na vzhodni fronti in poudarja, da hočejo Rusi za vsako ceno clajšati nemški pritisk na črti Harkov—Kursk, zaradi česar so prenesli svoje napade na odsek Orel—Ilmensko jezero. Največje rapore s. Rusi pokazali pretekli teden na področju pri Vjazmi, kjer je nemška fronta zasedena samo z enim armadnim zborom in ki so jo Rusi napadali z dobrimi šestimi divizijami, toda nemška obramba se ni zrušila in sovražnik je bil odbit z velikimi izgubami, ne da je dosegel kak znatnejši uspeh. Pri tem Rusi niso opustili nikakršnega sredstva, da bi se jim posrečilo preboj. Uporabili so množstvo topništva, oklopnih voz in letalstva. Zatekli so se celo k tehničnim sredstvom ter je na primer ruska vojska na področju Ilmenskega jezera izvršila silovit napad pod zastavo goste umetne megle, toda tudi t. Rusom ni nič pomagalo.

Nevednost ali namerno napačno tolmačenje razlogov, ki so bili med dajni, da je nemško vrhovno poveljstvo odredilo umik sprednjih postojank severnega in srednjega odseka, sta privedli s. viražnika do tega.

Churchillova izmotavanja v spodnji zbornici

Angleška politika obljub in utvar se nadaljuje s polno paro

Lizbona, 22. marca. s. Angleški ministrski predsednik Winston Churchill je naznanil angleškemu narodu svoje ozdravljenje z govorom po radiu. Izjavil je, da hoče govoriti predvsem o notranji vprašanju, seveda v upanju, da bi tako odpravil politične nesporazume, ki postajajo v Angliji vedno večji. Po pihalni demokratskega sistema in po povečevanju lastnega dela je izjavil, da noče preokrotiti, treba pa je pogledati v temne bodočnosti. Takoj nato pa Churchill ni mogel premagati ene svojih največjih govorniških slabosti in je izjavil, da se vojna v Evropi lahko konča prihodnje ali naslednje leto. Po končani vojni v Evropi je izjavil, bodo naše sile poslane na drug konec sveta, da kaznujejo Japonsko, in osvobodijo naše ozemlje na vzhodu. Govorec o bodočih vprašanjih, namreč o tistih, ki so po njegovi označbi zavita v temo, je Churchill izrazil upanje, da j. h. bodo združeni narodi pozorno preučili. Lahko upamo, je dejal, da so tri največje sile vredne najvišje odgovornosti. Dasi je Churchill tole priznal, je vendar jasno, da Anglija, Rusija in Amerika ne soglasajo glede povojnih vprašanj in da kljub številnim sestankom na »Potonacu« v Casablanca it. se ni prišlo med zavetniki do odločitvene razprave o tem. S plaho omenitvijo bodoče svetovne ureditve po angleškem konceptu je Churchill aludiral na »svetovno kaotično«, ki bi obsegala in predstavljala združene narode ter nato še vse druge narode razdeljene v dva svetova, evropski in azijski. Slo bi v glavnem za povratek proslule ženevske koncepcije, ki je najbolj odgovorna za izbruh sedanje vojne, toda s to razliko, da bi bili namesto enega društva narodov ustanovljeni dve tak društvi, in sicer z obremenitvijo okolnosti, da bi namesto zakrkanke angleške diktature prišla odkrita angleško-rusko-ameriška diktatura. Kakor v opravičilo udarcev, ki ji bodo zadani v bodočnosti, je angleški ministrski predsednik povečeval višoko evropsko kulturo in zatrdil, da je treba obnoviti več kulturne Evrope. V zvezi s tem se je sam imenoval »dobrega Evropeca«, pri čemer je zamolčal, da je sam izval napad sile na Evropo, ki je po rasi in politični koncepciji prvi sovražnik Evrope, namreč boljševiške Rusije.

Amerika sama bi se intervenirala na angleške prošnje, ne bo mogla smatrati nikoli Evrope drugače kakor za skupek tržišč, ki jih je treba izkoriščati.

Ustanovitev »nove Zveze narodov« ali bolje dveh zvez se bo zgodila po doslovni zatrditvi Churchilla v skladu z interesi Anglije, Amerike in Rusije. S tem je hotel zagotoviti svojim sodržavljanom, da skupni interes raznih držav na svetu ne bo prizadel zasebnih interesov Anglije, temveč bodo interesi ostalih držav v odvisnosti od angleških interesov.

Nato je Churchill govoril o notranji ureditvi Anglije po vojni. Razni socialni načrti, kakor na primer Beveridgev kažejo čitno da so nujno potrebno spremeniti socialno zakonodajo. Govorec o poljedelstvu je izjavil da upa v mogočen preporod poljedelstva. Nato je govoril na osnovi višjih plač in boljših stanovanjskih razmer ter po zaslugi modernih sredstev prometa in razvedrila kakor kinematograf in radio bo podčeloško in poljedelsko ži jenje tekmovalo z življenjem v mestu. Nedvomno je hotel Churchill spregledati, da so to, kar so za Anglijo šele bo loča upanja in za s. p. p.

Minister Vidussoni med sicilskim prebivalstvom

Izročitev Ducejevih daril ranjencem v Trapaniju

Ermanno Amicucci

državni podtajnik v Ministrstvu za korporacije, ki ga je Minister Tajnik P.N.F. do-
kočil, da v Ljubljani izvrši proslavo oblet-
nice ustanovitve borbenih fašistev.

Ob obletnici ustanovitve borbenih fašistev je posetil naše mesto odlični hierarh, Eks-celencia Ermanno Amicucci, z visoko nalo-
go, da vodi proslavo. Eks-celencia Amicucci je imel slavenstven govor, v katerem je orisal osnove fašizma ter v jedrnatih besedah poudaril veliko delo, ki ga je v Italiji v korist narodu izvršila Stranka, Proslava je bila posvečena onemu zgodovinskemu dnevu 23. marca l. 1919., ko je Benito Mus-solini s petično smelih ljudi ustanovil v dvorani Circolo na trgu Sv. groba v Milanu Zvezo borbenih fašistev.

Pomen obletnice zlasti pojmujejo člani ljubljanske Zveze, ki stoje v prvi bojni črti in se bore še vedno z istim sovražnikom, s komunistom, ki je isti kakor l. 1919., dasi si je v teku let že opetovano nadeval razne krinke in preobleke.

Eks-celencia Amicucci je kot fašist, novinar in državnik podčrtal velik pomen obletnice dneva, ko se je začel pohod, ki je osvobodil vse sile italijanskega naroda in v kratkih dveh desetletjih dosegel zastavljenе si cilje.

Smrt senatorja

Angela Chiarinija

Rim, 22. marca. s. Umrl je senator Angelo Chiarini. Rojen je bil v Firenci 26. aprila leta 1872. l. 1921. je ustanovil Nacionalno združenje fašističnih železničarjev, čigar generalni tajnik je bil do l. 1924. V oktobru l. 1922. mu je kvadrumvir poveril vodstvo železničarske organizacije in pripravo pohoda na Rim. V januarju l. 1923. je bil generalni tajnik izrednega komisarja železničarjev, kar je ostal do ustanovitve prometnega ministrstva. Leta 1923. je ustanovil fašistično železniško policijo, ki se je potem spremenila v fašistično železniško milico. Vodil jo je v činu generalnega konzula. Od 1. januarja l. 1926. je bil nadintendant trgovskih podjetij državnih železnic z glavnim sedežem v Milanu in s podružnicami v Parizu, Bruslju, Bernu, Curhu, na Dunaju, v Budimpešti in Pragi. L. 1926. je bil predsednik italijansko-švicarskega odbora za promet v genovskem pristanišču in do konca l. 1930. predsednik bolonjskega urada fašističnih sindikatov za transporte in utrzanje plovbo. Od l. 1929. je bil predsednik nacionalnega instituta za transporte. Za senatorja Kraljevine je bil imenovan 21. oktobra l. 1939.

Smrt zaslužnega

italijanskega novinarja

Rim, 22. marca. s. Umrl je novinar Cesare Alessandri, ki je bil rojen v Firenci l. 1869. V fašistično stranko je bil vpisan od 1. maja l. 1924. Bil je urednik Agencije Stefani in so-delač pri raznih listih in revijah. Napisal je številne monografije o sindikalnih in skrbstvenih vprašanjih.

Egiptski f. inc v Rimu

Rim, 22. marca. s. Inc v Carigradu je prispel v Rim egiptski princ Mansur Daud potomec Mohameda Alija Velikega. Princa spremlja princesa z dvema otrokoma. Izjavil je, da je prostovoljno zapustil Egipt in prišel v Italijo, ker namerava podpirati stvar Osi v borbi proti njenim sovražnikom, ki so tudi sovražniki njegove države, arabskega naroda in islama.

Trapani, 22. marca. s. V nedeljo zjutraj je Tajnik stranke odšel iz Palermo v Trapani. Prelen je prispel v glavno mesto, se je med potovanjem pomudil v glavnih pokrajinskih središčih, kjer je čul glas zvestobe naroda, ki je zvedel o njegovem prihodu in se je zbral v domovih fašista. Prva postaja na poti proti Trapaniju je bil Alcamo, kjer je Tajnik stranke sklical k raportu hierarhe fašistične organizacije in se nato razgovarjal z ljudstvom, ki se je zbralo okrog njega, da bi mu izrazilo svojo globoko pripadnost Duceju in svojo vero v zmago.

Iz Alcamo je odšel v Calatafimi, kjer so ga sprejeli oddelki mladinskih organizacij in množično ljudstvo. V Domu fašista je minister Vidussoni opomnil hierarhe, da morajo kakor ljudstvo iz Calatafimi miha obdržati visoko svojo tradicijo v tej odločilni uri zgodovine. Te tradicije so povezane z enim najslavnejših trenutkov narodnega prebujanja. Tajnik fašista je odgovoril na plemenite besede Tajnika stranke z besedami, ki povzemajo čudovitega duha vsega sicilskega naroda. Vzkliknil je: Po-vejte Duceju, da je garibaldinska in fašistična Calatafimi kakor vedno v prvi črti. Z velikimi ovacijami Duceju je bila sprejeta ponosna izjava, h kateri se je narod navdušeno pridružil s svojimi vzkliki.

Po kratkem postanku v Viti se je minister Vidussoni podal v Salemi, kjer je z balkona Doma fašistev govoril narodu. Minister Vidussoni je zatrdil, da je trdnost notranje fronte največje jamstvo za zmago in da morajo fašisti, čim bolj se bodo sovražniki posluževali teorija, tem bolj vneto izkazovati svojo zvestoto in svojo moralno strnjeno, kakor so storili vsi Italijani Sicilijanci, ki so izpricali svojo trino politično zavest.

Iz Salemija je Tajnik stranke prispel v Marsalo, kjer je sklical k raportu hierarhe in jim očrtal naloge v tem izrednem trenutku, ko so vse fašistične sile mobilizirane v službi domovine pod orožjem.

Ogromna premoč Japonske na Pacifiku

**Značilna ameriška priznanja o nepremagljivosti Japonske
tako na vojaškem kakor gospodarskem področju**

Bern, 23. marca. Medtem ko se v anglosaških deželah od vrha pa do širokih množic, kakor nam to izpričuje dnevna propaganda po radiu in listih, vdaajo vsem mogočim utvarom o »roznatem« vojnem položaju za zavetnike in v tem smislu slepe mednarodno javnost s ceninami napovedmi naglega vojnega razvoja v korist tako zvanih »združenih narodov«, je v tujkajšnjih krogih zbudilo veliko pozornost poročilo washingtonskega poročevalca agencije »United Press«, ki takole obkrožuje položaj na enem izmed vojnih področij, Pacifika:

»Potovanje po južnozapadnem Pacifiku, na katerem sem si ogledal vse glavne postanke tega ogromnega bojišča, mi je potrdilo, da imajo prav oni ameriški in avstralski generali, ki trdijo, da dela za Japonsko čas. Na drug. strani je značilno, da so mi ljudje kakor Mac Arthur, admiral Nimitz, Halsey in Memmon izjavili, da bi bilo mogoče poraziti Japonec v sorazmerno kratkem času le tedaj, ako bi osredotočili na Pacifiku vse čete, vse ladje, vsa letala in vse vojno gradivo, ki je sedaj zbrano v Evropi. Samo v tem primeru bi se vojna na Daljnem vzhodu lahko končala pozimi l. 1943 z invazijo na Japonsko in neposrednim lapadom na Tokio.

Ako bi hoteli doseči ta uspeh, bi seveda morali prej poraziti sile Osi v Evropi. V tem pogledu se strinjajo vsi vojaški strokovnjaki. Ako pa bi se nasprotno vojna v Evropi podaljšala v nedoglednost, bi zavetniki nikdar ne mogli upati, da bodo porazili Japonsko, vsekakor pa ne prej kakor čez pet ali šest let. To potrjuje že omenjeno stališče, da dela čas za Japonsko Japonska, katere organizacijski duh je prav tak kakor duh njenih zavetnikov, bi mogla dotlej mirno prebivati in izkoristiti svoj ogromni plen, ki ga je dobila v Hongkongu, Singapuru, na Malajskem polotoku in predvsem v Nizozemski Vzhodni Indiji, in predvsem na Daljnem vzhodu. Tako je na primer japonsko brovočje, ki pred vojno ni imelo mnogo zalog petroleja, že začelo izkoriščati bogate petrolejske vrelce v Nizozemski Vzhodni Indiji. Živhalno delo se je začelo tudi v rudnikih in na nasadih kavčuka. Sovražnik je razen tega na novo organiziral vse svoje pomorske pro-

metne zveze, da bi lahko v največji varnosti prevažali svoje surovine v domovino. Ako b. d. združeni narodi še nadalje dopuščali ta razvoj, je izven dvoma, da ne bodo mogli zmagati v tej v. jni, vsekakor ne brez ogromnih žrtev. Položaj pa bi postal še tem bolj zapleten in neveren, ako bi se operacije zavlekale v nedogled.

V Evropi se bodo morali zavetniki najbrž v kratkem boriti na več bojiščih. Ki bodo skoro v celoti absorbirala vsa njihova b. jna sredstva. Zedinjene države bodo morale v tem primeru prevzeti na svoje rame breme, kakšnega niso pričakovale. Ako bi se vojna v Evropi mogla končati ob koncu prihodnjega roka in bi bile v tem primeru na razpolag. vse obržene sile samo za Pacifik, kako bi se potem izvršila akcija proti Japonski? Po mnenju vojaških strokovnjakov bi prišlo do splošne »čezvete« na Pacifiku. Ta akcija bi se mogla začeti s kitajskih tal in bi jo spremljale operacije na morju in v zraku. Stedil naj bi jim včor na Japonsko.

Takšna s. razmišljanja omenjenega poročevalca, ki pa seveda ni opozoril na ogromno nevarnost, ki jo predstavljajo japonske podmornice, kakr. t. tudi ne na okoliščino, da imajo Japanci na Pacifiku celo vrsto tako zvanih »reptoplivih« ladij (otokov), medtem ko bi se mogli Američani posluževati samo »potopljivih« nosilnih letal. Sicer pa je vprašanje, kako naj bi se vdor na japonska tla izvršil? Sam Roosevelt je pred kratkim dejal, da bi združeni narodi rabili 50 let, ako bi hoteli Japonsko zaseesti; otok za otokom. Perspektive »združenih narodov« proti Japonski, tudi v primeru, če bi jim nekatere začetne akcije zares uspelo, so torej kaj malo rožnate. Navedeni poročevalci ameriške agencije je torej prilično mnogo vode k olju pretirane anglosaške govorice o možnosti skorajšnjega uničenja sovražnikov. (Il Popolo di Trieste.)

Plačilni promet med Japonsko in Indokino

Tokio, 20. marca. s. V tujkajšnjih krogih so izjavili, da so našli dokončni način za ureditev trgovskih računov med Japon ko in Francosk. Indokino in sicer z uvedbo posebnega jena.

